

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΈΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου νόμου «περί αύξησεως των συντάξεων του Δημοσίου των μη καθοριζομένων επί τη βάση μισθού ενεργείας και άλλων τινών συνταξιοδοτικών διατάξεων».

Προς την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ὅπως εἶναι γνωστὸν, θυνάμει ρητῆς συνταξιοδοτικῆς διατάξεως, ἡ χρησιμοποιεμένη ἐκάστοτε αὐξησις ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων, αὐτομάτως χρησιμοποιεῖται καὶ εἰς τοὺς ἕθρ συνταξιούχους. Συνεπῶς, διὰ τῆς αὐξησεως τῶν μισθῶν, κατὰ ποσοστὸν 11% ἀπὸ 1.1.80, αὐτομάτως αὐξάνονται ἰσοπέσως καὶ αἱ ἀντιστοιχοὶ συντάξεις.

Υπάρχουν, ὅμως, ὄρισμένοι κατηγορίαι συνταξιούχων ἢ βοηθηματούχων τοῦ Δημοσίου, τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις ἢ τὸ βοηθημα δὲν ὑπολογίζεται ἐκαστο μισθοῦ ενεργείας. Ἐπομένως ἀνευ εἰδικῆς συνταξιοδοτικῆς διατάξεως δὲν ἔχ τὸν αὐτὴν αὐξησεως, τὴν ὁποῖαν θὰ λάβουν οἱ λοιποὶ συνταξιούχοι.

Ἐξ ἄλλου, εἰς τὰ πλαίσια τῆς ὑπερ τῶν συνταξιούχων ἀκολουθουμένης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ πρὸς διατήρησιν τῆς ὑπὸ τῶν νόμων 754, 78 καὶ 787, 78 ἐγκαινοποιήσεως ἀρχῆς, ἤτοι τῆς ὑπάρξεως ἀναλογικῆς μεταξὺ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλου καὶ τῆς συντάξεως εἰς τὴν ὁποῖαν μεταπίπτει οὗτος, ἀποχωρῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, κρίνεται ἀπαραίτητος ἡ θέσπισις γενικῶν συνταξιοδοτικῶν διατάξεων, προβλεπουσῶν τὴν χορήγησιν τῶν ἐκάστοτε ἐπιδομάτων, χρόνου ὑπηρεσίας καὶ οἰκογενειακοῦ εἰς τοὺς συνταξιούχους.

Ὅθεν, πρὸς τὸν σκοπὸν υλοποιήσεως τῶν ἀνωτέρω χρηρηγήσεων, ὑποβάλλεται τὸ ὑπ' ὄψιν σχέδιον νόμου, αἰ κατ' ἴδιαν διατάξεις τοῦ ὁποῖου ἀναλίσκονται ὡς κατωτέρω:

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 προβλέπεται ἡ αὐξησις τῶν συντάξεων, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν δὲν ἔχει ὑπολογισθεῖ ἐκαστο μισθοῦ ενεργείας ἐαυτοῦ τινὸς τῆς ὑπαλληλικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας.

Εἰδικώτερον διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ τούτου, αὐξάνονται κατὰ 14% ἀπὸ 1.1.80 αἱ πάσης φύσεως πολεμικαὶ συντάξεις καὶ βοηθηματα ὡς καὶ αἱ συντάξεις καὶ τὰ βοηθηματα τὰ ὁποῖα θυνάμει ρητῆς διατάξεως νόμου ὑπολογίζονται ἐκαστο τῶν πολεμικῶν συντάξεων. Τὸ μείζον ποσὸν τούτο παρέχεται πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς ἰδιαίτερας κρατικῆς μερίμνης πρὸς τοὺς ἐκπληρωσάντας τὸ ὕψιστον καθήκον τῆς θυσίας διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Πατρίδος καὶ καλύπτει: α) τοὺς ἀναπήρους πολέμου ἐπιλήτας, β) τοὺς ἀναπήρους ἀγωνιστὰς τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως, γ) τοὺς ἀναπήρους Ἑλλήνας πολίτας ἐκ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, δ) τὰ θύματα πολέμου, ὡς τοιοῦτων νοουμένων τῶν οἰκογενειῶν τῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ ἢ θανόντων μετὰ τὴν ἐπισυμβῆσαν ἀνικανότητά των ὀπλιτῶν καὶ ἀγωνιστῶν Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως καὶ βοηθηματούχων καὶ ε) τοὺς ἀναπήρους εἰρηρικῆς περιόδου ὑπαξ/κούς καὶ ὀπλίτας καὶ τὰς οἰκογενείας των, ὡς καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει τῶν φονευθέντων ἐν διατεταχμένη ὑπηρεσίᾳ.

Διὰ τῆς παρ. 2 αὐξάνονται κατὰ 11% αἱ λοιπαὶ συντάξεις αἰ μὴ καθοριζόμενα: ἐκαστο μισθοῦ ενεργείας, ὡς ὀρισμένων προσωπικῶν συντάξεων, τῶν συντάξεων παλαιῶν ἀγωνιστῶν, ἀδιὰκαθ'ἑαυτῶν παλαιῶν συνταξιούχων κλπ.

Διὰ τῆς παρ. 3 προβλέπεται ἀνάλογος αὐξησις τῶν παρεχόμενων εἰς τοὺς λόγῳ τωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος συνταξιοδοτούμενους προσωπικῶν ἐπιδομάτων ὡς καὶ ἡ αὐξησις τῆς συντάξεως τῶν συνταξιούχων εἰδικῶν κατηγοριῶν ὀπλιτῶν, ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, σιδηροδρομικῶν καὶ ἀεροπορικῶν ἱατρῶν, τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἐκ τοῦ Δημοσίου.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 αὐξάνεται τὸ κατώτατον ποσὸν τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβάλλομένων συντάξεων καὶ βοηθημάτων ἀπὸ ἐρχ. 2.100 εἰς ἐρχ. 2.500. Καὶ ἡ αὐξησις αὕτη, ἤτις ἀντιπροσωπεύει ποσοστὸν 19,9%, ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη ἐκδήλωσιν τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀκολουθουμένης κοινωνικῆς πολιτικῆς, μέσῳ τῶν συντάξεων. Σημειοῦται, ὅτι, τὸ κατώτατον ποσὸν συντάξεως τὴν 1.1.77 ἀνῆρχετο εἰς ἐρχ. 1500 καὶ τὴν 1.1.78 εἰς ἐρχ. 1800.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 3 καθιεροῦται ἡ ἀρχή, καθ' ἣν τὸ ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε ἰσχυροῦσας νομοθεσίας ἐπιβόλεμον καὶ παρεχόμενον ἐπίδομα χρόνου ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίου-ὑπαλλήλους καὶ στρατιωτικοὺς ὑπολογίζεται εἰς τὸν συντάξιμον μισθὸν ἀνεξαρτήτως χρόνου ἀποχωρήσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας. Οὕτως ἔχ: μόνον ἀντιμετωπίζονται θετικῶς αἱ περιπτώσεις τῆς ἐξομοιωσεως τοῦ ἐπιδοματος χρόνου ὑπηρεσίας τῶν συνταξιούχων τῶν κατηγοριῶν ΜΕ καὶ ΣΕ πρὸς τὸ χρησιμοποιεμένον εἰς τοὺς συνταξιούχους ΑΤ κατηγορίας, ἀλλὰ ἔκαστο πλέον κατὰ τρόπον ἐνιαίον, γενικὸν καὶ σαφῆ τὸ θέμα τοῦ ὑπολογισμοῦ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐν λόγῳ προσαυξησεως, χωρὶς νὰ συσχετίζεται μετὰ τὸν χρόνον τερματισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 καθιεροῦται ἐπίσης ἡ ἀρχή, καθ' ἣν, ἐκτός κατὰ τοὺς μισθολογικοὺς νόμους παρέχεται εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους ἐπίδομα οἰκογενειακῶν ἐαρχῶν, τοῦτο χρησιμοποιεῖται καὶ εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν καταστάνας ἢ καθισταμένους συνταξιούχους καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ περιορισμοῦς. Οὕτω, μεθ' ἑκάστην φθύμωσιν τοῦ ἐπιδοματος τούτου διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους, θὰ ὠφελοῦνται αὐτομάτως καὶ οἱ συνταξιούχοι, ἀνευ ἀνάγκης εἰδικωτέρας τινὸς συνταξιοδοτικῆς διατάξεως. Ἐνταῦθα διευκρινίζονται τὰ ἑξῆς:

α) Ὅτι τὸ πληρωτέον ποσὸν ἀντιστοιχεῖ εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ εἰσληγγοῦ προκειμένου περὶ πολιτικῶν συνταξιούχων καὶ ἀνθυπαπιστοῦ ἔχοντος 16 — 20 ἔτη ὑπηρεσίας, προκειμένου περὶ στρατιωτικῶν καὶ πολεμικῶν συνταξιούχων.

β) Τὸ ἐπίδομα τούτο δὲν συγχωνεύεται εἰς τὸν συντάξιμον μισθὸν διὰ νὰ ὑπαχθῆ εἰς τὴν σχεσίαν τοῦ 80%.

γ) Ὅτι εἰδικῶς ἔσρον, προκειμένου περὶ ἐπιδοματος συζύγου, λυθέντος τοῦ γάμου, θανάτῳ ἢ διαζυγίῳ, τοῦτο διακόπτεται.

δ) Ὅτι, ἐὰν ὁ εἰς τῶν συζύγων εἶναι ὑπάλληλος τοῦ Δημοσίου ἢ ΝΠΔΔ ἢ ΝΠΙΔ συντηρουμένου ἢ ἐποπτευομένου ἢ ἐπιχορηγομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ ὁ ἕτερος συνταξιούχος τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἀνωτέρω νομικῶν προσώπων, λόγῳ παραχρηθείσης ὑπηρεσίας του ἢ τοῦ δικαιοπαρόχου του ἢ ἀμφοτέρου οἱ σύζυγοι εἶναι συνταξιούχοι, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐνοχίαν, τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται εἰς τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 5 προβλέπεται ἡ προνομιολοποίησις τῶν ποσῶν τῆς συντάξεως, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νομοσχεδίου καὶ προσθέτως ὁ τρόπος ἀναγνωρίσεως καὶ πληρωμῆς τοῦ νέου ποσοῦ συντάξεως, τοῦ προκύπτοντος ἐκ τοῦ νομοσχεδίου, ὡς παρὶς ἔχει καθιερωθῆ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 6 ἐκ λόγων ἰσότητος, ἐπακτείνονται αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐπὶ τῶν συντάξεων τῶν μὴ καταβάλλομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, διεπομένων ὅμως ὑπὸ τῶν ἰδίων διατάξεων εὐθείως ἢ κατὰ παραπομπήν.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 7 κυροῦται, ἡ ὑπ' ἀριθμ. Γ. 97/7/4.1. 1980 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐνεκρίθη ἡ ἄμεσος ἐκκαθάρισις καὶ πληρωμὴ εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Δημοσίου, τῶν νέων ποσῶν συντάξεων, ἐπιδομάτων καὶ βοηθημάτων, ἀπὸ 1.1.80 καὶ πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχέως πληρωμῆς τῶν νέων ποσῶν καὶ ἐξυπηρέτησιν οὕτω τῶν συνταξιούχων. Ἐπίσης κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθμ. 7514/28.1.80 κοινή ἀπόφασις ἡ σχετιζομένη μετὰ τὴν αὐξησιν τῶν συντάξεων τῶν ΟΤΑ.

Τέλος, διὰ τοῦ ἀρθροῦ 8 καθορίζεται ἡ τυπικὴ ἰσχύς τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον παρακαλοῦμεν ὅπως περιελάληται διὰ τῆς ψήφου σας. χαρακτηρισθῆ δὲ τοῦτο ὡς καταπεύγον καὶ ὑπερσεικλὸν διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς διαδικασίας ἐπιψηφίσεως του.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Ἰουνίου 1980

Οἱ Ὑπουργοὶ
Ἐσωτερικῶν ΧΡΙΣΤ. ΣΤΡΑΤΟΣ
Οἰκονομικῶν ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ
Κοιν. Ὑπηρεσιῶν ΣΠΥΡ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ